

ПОЛОЖЕННЯ **про плату за землю**

1. Загальні положення

Плата за землю встановлюється відповідно до статей 10 та 269 Податкового Кодексу України із змінами внесеними Законом України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи” від 28.12.2014р. №71-УІІ.

2. Платники земельного податку

1) Платниками податку є:

- власники земельних ділянок, земельних часток(паїв);
- землекористувачі.

2) Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу.

3. Об'єкти і база оподаткування земельним податком

1) Об'єктами оподаткування є — земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні; земельні частки (паї), які перебувають у власності.

2) Basis оподаткування є:

- нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого розділом XIII Податкового Кодексу України;
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

3) Рішення рад щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передусь бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

4. Встановити ставки земельного податку за земельні ділянки:

4.1. ставку податку для фізичних осіб за земельні ділянки, в тому числі для сільськогосподарських угідь в розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

4.2. ставку податку для фізичних осіб за земельні ділянки, що мають цільове призначення для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд у розмірі 0,16 відсотків від їх нормативної грошової оцінки;

4.3. ставку податку для фізичних осіб за земельні ділянки, цільове призначення яких змінено на комерційне використання у розмірі 12 відсотка від нормативної грошової оцінки за функціональним використанням землі;

4.4. ставку податку для фізичних осіб за земельні ділянки, що мають цільове призначення для ведення садівництва у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки ;

4.5. ставку податку для фізичних осіб за земельні ділянки, частки (паї) у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

4.6 . ставку податку для фізичних осіб за земельні ділянки, для ведення особистого селянського господарства у розмірі 0,9 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

4.7. ставку податку для фізичних осіб за земельні ділянки, які використовуються не за цільовим призначенням у розмірі 3 відсотка від їх нормативної грошової оцінки згідно функціонального використання землі;

4.8. ставку податку для фізичних осіб за земельні ділянки водного фонду у розмірі 10 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

5. Податковий період

- 1) Базовим податковим (звітним) періодом для земельного податку є календарний рік.
- 2) Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/ або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

6. Порядок обчислення земельного податку.

Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру. Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

7. Строк сплати земельного податку

1) Податкове зобов'язання з земельного податку, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

2) При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) земельний податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням при будинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

3) У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частини власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладання договору оренди земельної ділянки або з дати укладання договору оренди будівель (їх частин).

8. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

1) Від сплати податку звільняються:

- інваліди першої і другої групи;
- фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- пенсіонери (за віком);
- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”;
- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

2) Звільняється від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб підпунктом 8.1, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;
- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель у споруд (присадибна ділянка): не більш як 0,25 гектара;
- для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.

3) Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови

передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

9. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню

1) Не сплачується податок за:

- сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

- землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

- земельні ділянки державних сортивпробувальних станцій і сортидільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

- землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування – землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервуарами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

- а) паралельні об'їзди дороги, паромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

- б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часто, паїв) належить державі;

- земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

- земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

- земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі.

10. Орендна плата

1) Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настав за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

2) Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

- 3) Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

11. Ставка орендної плати

Розмір орендної плати за користування земельною ділянкою встановлюється у договорі оренди і не може бути меншим **3** відсотків нормативної грошової оцінки, але не може перевищувати **12** відсотків нормативної грошової оцінки.

12. Порядок зарахування до бюджетів плати за землю

Плата за землю зараховується до сільського бюджету у порядку, визначеному Бюджетним кодексом України для земельного податку та орендної плати за землю.

Секретар сільської ради

О.М.Степанюк